

Muhammed Baba Semmasi

Muhammed Baba Semmasi hazretleri, Hace Ali Ramiteni hazretlerinin yetiştirdiği büyük velilerdendir. Silsile-i aliyyenin on üçüncüsüdür. Buhara'ya bağlı Semmas köyünde doğdu.

Tasavvuf ilmini büyük âlim Ali Ramiteni hazretlerinden öğrendi. Onun derslerinde ve sohbetlerinde yetişip, tasavvufta yüksek dereceye ulaştı. Hocası, kendisinden sonra yerine, Muhammed Baba Semmasi'yi vekil bıraktı. Diğer talebelerine de, ona tâbi olmalarını vasiyet etti.

Hocasının vefatından sonra onun yerine geçen Muhammed Baba Semmasi, çok talebe yetiştirdi ve içlerinden bir kısmını tasavvufta yüksek makamlara kavuşturdu.

Bu talebelerinin başında, kendisinden sonra yerine geçen ve ilim deryasında sedef olan Seyyid Emir Gilal hazretleri gelmektedir. Bir talebesi de, Behaeddin-i Buhari hazretleridir. Henüz o doğmadan önce, hocası Muhammed Baba Semmasi onun doğduğu yerden geçerken; "Bu yerden büyük bir zatın kokusu geliyor. Pek yakında burası, Kasr-ı ârifân [arifler sarayı] olur" buyurdu.

Bir gün yine oradan geçiyordu. "Şimdi o güzel koku daha çok geliyor. Ümit ederim ki, o büyük zat dünyaya gelmiştir" buyurdu. Böyle buyurduğu zaman, Behaeddin-i Buhari hazretleri doğalı üç gün olmuştu. Dedesi, çocuğun göğsünün üzerine hediye koyup, Muhammed Baba Semmasi'ye getirince; "Bu bizim oğlumuzdur. Biz bunu kabul eyledik" buyurup, talebelerine de; "Kokusunu aldığım işte bu çocuktur. Zamanının rehberi ve bir tanesi olacaktır" buyurdu. Sonra halifesi Emir Gilal hazretlerine, bu çocuğun iyi yetiştirilmesini tembih etti.

Behaeddin-i Buhari hazretleri anlatır:

"Evlenmek istediğim zaman, dedem beni Muhammed

Baba Semmasi hazretlerine gönderdi. Ona gideceğim günün gecesi, içimde gözyaşı ve dua isteği kabardı. Onun mescidine gidip iki rekat namaz kıldım ve Allahü teâlâyâ şöyle dua ettim: "Ya rabbi, bana, belalarına tahammül için kuvvet ver!"

Sabahleyin hocamın huzuruna varınca; "Bir daha dua ederken, "Ya Rabbi, senin rızan nerede ise, bu kulunu orada bulundur!" diye dua et! Eğer Allah, dostuna bela gönderirse, yine inayeti ile o belaya sabır ve tahammül de ihsan eder. Fakat, Allahtan ne geleceğini bilmeden, bela ister gibi dua etmek doğru değildir" buyurdu. Bir gece önceki hâlimi keşfetmekteki kerametini anladım ve ona tam bağlandım."

Yetiştirdiği, tasavvufta yüksek derecelere kavuşmalarına vesile olduğu yüzlerce veliden dördünü kendisine halife seçmiştir. Bunlardan birincisi Hâce Sufi Suhâri, ikincisi kendi oğlu Hâce Muhammed Semmasi, üçüncüsü Mevlana Danişmend Ali, dördüncüsü ise Seyyid Emir Gilal hazretleridir.

Behaeddin-i Buhari hazretleri anlatır:

Hocam Muhammed Baba Semmasi ile yemek yiyorduk. Yemek bitince, bana bir ekmek uzatıp; "Al, bunu sakla, belki lazım olur" buyurdu. Yemek yediğimiz halde, bana bu ekmeği vermesinin hikmetini düşünmeye başlamıştım. Ben düşünürken, "Faydasız düşüncelerden kalbi muhafaza etmek gerekir" buyurdu. Sonra yolculuğa çıktık ve bir tanıdığımın evinde misafir olduk. Misafir olduğumuz evin sahibinin sıkıntılı bir halde olduğu görülüyordu. Hocam ona; niçin üzgün olduğunu sordu. O da; "Bir kâse sütüm var, fakat, sütün yanında yemek için ekmeğim yok. Ona üzülüyorum" dedi. Hocam bana dönüp; "Acaba bu ekmek ne olacak düşünüp duruyordun. Ekmeği sahibine ver" buyurdu.